

لئالی الحکمة - باسم ملیک آفاق حمد محبوب علی الاطلاق

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

باسم ملیک آفاق

حمد محبوب علی الاطلاق را که بفضل واسع و رحمت منبسطه احبای خود را بر حبش مستقیم فرمود، بشانیکه نفاق اولی الشقاق ایشان را از سبیل رحمن منع نمود، و در سبیل الهی حمل شدائد نموده اند و از سطوت مملوک و احتجاجات ملوک از مالک المملوک محتجب نمانده اند، و لکن اگر قاصدان کعبه رحمن نصح الله را بگوش جان اصغا مینمودند باین بلا یای وارده مبتلا نمیشدند، اگر چه بلا در سبیل او محبوب جان و مقصود روان است و لکن این مقام مخصوص مخلصین بوده، و اما ضعفا در موارد افتتان و امتحان مضطرب و متزلزل مشاهده میشوند، لذا کل بحکمت مأمورند تا بتدبیر رحمانی حقایق نابالغه انسانی را بمعارج بلوغ ارتقا دهند، تا کل بذکرش مشغول شوند، الیوم احدی نباید از حکمت غافل شود، مثلاً، مشاهده میشود بعضی بکلمه قبولی از نفسی بشانی مطمئن میشوند که جمیع امور را من غیر حجاب ذکر مینمایند، این محض غفلت است، ابداً از نفسی مطمئن مشوید، و زیاده از شان و مقدار او تکلم منمائید، بسا از نفوس را انفس شیطنیه محض تفحص و تجسس گماشته و میگردند تا بلباس دوستی از اسرار احباء مطلع شوند، چنانچه در بعضی از مداین اظهار دوستی نموده اند و از تفصیل امور مطلع شده بامثال خود اخبار داده اند، بشنوید ندای قلم اعلی را و از حکمت خارج شوید، و اذن داده نشده که احدی من غیر اذن باین شطر توجه نماید، باید دوستان حق در جمیع بلدان با اتحاد حرکت نمایند، بقسمیکه روائج اختلاف ما بین نماند، نه از اهل صادند و نه از اهل کاف و غیره اهل سرادق و فایند و اصحاب جنت ابهی، این حروفات متغیره را محو نمایند و در هوای روحانی اتحاد طیران نمایند، و از نهر صاد که از یمین عرش و داد جاری است بیاشامند، الطاف حق باشما بوده و خواهد بود، عنقریب نفوس معرضه که باهل بها ظلم نموده اند در کمال ندامت مشاهده شوند، إِنَّ الرَّحْمَنَ مَعَكُمْ وَالْخُسْرَانَ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ، اَنْتُمْ اَسْرَاءُ اللّٰهِ فِي الدِّيَارِ، این شان کبیر است حقیر مشمارید، عنقریب ذکر شما و سایر دوستان حق در جمیع بقاع

ORIGINAL

ارض منتشر شود، چنانچه حال در ملکوت الهی اسامی کل مذکور است، ای دوستان من شما اصل بیوت امریه اید، اگر اصول محکم نباشد بیوت مستقر نماند، و مبدء چشمه های ارض عرفانید، مبدء اگر گل آلوده شود در تمامی انهار متشنه سرایت نماید و کل تیره شوند، ابنم از قبل باصحاب خود فرموده: شما ملح ارضید ملح که فاسد شد بکدام چیز نمکین خواهد گردید، در این صورت مصرفی از او مشهود نه جز آنکه دور افکنده و پایمال شود، اقبال و انقطاع و توجه شما باید من علی الارض را جذب نماید و بعرصه حیوة ابدی کشاند، و نفوسیکه در این فتنه کبری متزلزل و مضطرب شده اند بجمع تطف و مهربانی نمائید و بمواعظ حسنه بشریعه احدیه دلالت کنید، چه که حق دوست نداشته نفسی محروم ماند، مخصوص نفوسیکه در سبیل حق محل شتم و ذلت واقع شده اند وَلَوْ فِي سَاعَةٍ، إِنَّهُ لَهوَ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ، نفوس مطمئنه قویه ثابتة اقل از کبریت احمر بوده و خواهند بود، باید امثال این نفوس ضعیفه را بخود و انگذارند و بلطائف بیانات الهیه ایشان را مجدداً بحیوة باقیه کشانند، طوبی از برای نفوسی که خدمت و رعایت دوستان حق را منظور دارند، چنانچه بعضی باین مقام فائز شده اند، و مهاجران و دوستان را بقدر وسع محبت نموده اند، انشاء الله کل باین مقام عالی فائز شوند، اجر هیچ عملی ضایع نخواهد شد، إِنَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ أَحِبَّائِهِ، إِنَّهُ لَهوَ الْحَكِيمِ الْخَبِيرِ.